

தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியத்தின் சமகாலத்தன்மை
மலர் 2, இதழ் 1, 2021

ராமச்சந்திர கல்வி மற்றும் விளையாட்டு அறக்கட்டளை பதிப்பகம்
பன்னாட்டுத் தரப்புத்தக எண்: 9788194845959
இணையதளம்: <http://restpublisher.com/book-series/cttl/>

“பதிற்றுப்பத்து – இரண்டாம் பத்து ‘நிரைய வெள்ளம்’ – ஒரு பொருள்கோள் நோக்கு” முனைவர் ந. விஜயசுந்தரி,

உதவிப் பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர், முதுகலைத் தமிழாய்வுத்துறை,
உருமு தனலெட்மி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி-620 019.
பேச - 9443745767, மின்னஞ்சல் - vsundari14@gmail.com

மொழி என்பது பொருளை விளக்குவதற்கான ஒரு கருவி. அது பயன்படுத்தப்படும் இடம், காலம், நபர் ஆகியவற்றைப் பொருத்து பல்வேறு அர்த்தப் பிரதிகளை உருவாக்கும். இவையனைத்தும் பெரும்பாலும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் மிகுதியும் இடம்பெறும். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்து, குமட்டுர் கண்ணனார் இயற்றியது. இதில் அமைந்த நிரைய வெள்ளம் என்னும் தலைப்பிலான பாடலில் பொருள் கொள்ளுதலில் ஏற்படும் பல்வேறு அர்த்தப் பிரதிகளைக் கண்டறிவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இங்ஙனம் கண்டறிவதால் மொழியின் நெகிழ்வுத்தன்மை, படைப்பாளரின் ஆளுமை, வாசகனின் வாசிப்புத் திறம் ஆகிய மூன்றும் ஒரு மொழிக்கு இன்றியமையாதது என்பதை நிறுவ முடியும்.

நிரைய வெள்ளம்

இப்பாடல் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. முதல் பகுதி ‘அறியாமையான் மறந்து துப்பெதிர்ந்த நின் பகைவர் நாடும் கண்டு வந்திசினே’ என்று முடியும் பகுதி. இரண்டாவது பகுதி, சேரலாதனின் நகர வருணனையுடன் சேர்ந்து வருகின்ற அவனை விளிக்கின்ற பகுதி. மூன்றாம் பகுதி, ‘நீ புறம் தருதலின் நோய் இகந்து ஓரீஇய யாணர் நன்னாடும் கண்டு மதி மருண்டனென்’ என்னும் பகுதி. நான்காம் பகுதி, ‘நெடியோன் அன்ன நல்லிசை, ஓடியா மைந்த, நின் பண்பு பல நயந்தே’ என்னும் எச்சப் பகுதி.

பாடல் அமைப்பில் அர்த்த மயக்கம்

பாட்டின் முடிவினை, “நின் பகைவர் நாடும் கண்டு வந்தேன்@ அதுவேயன்றி, வேந்தே, வெறுக்கை, சேரலாத, நீ புறந்தருதலின் நோய் இகந்து ஓரீஇய நின் நாடும் கண்டு மதி மருண்டேன்@ இவை இரண்டும் காண வேண்டிய காரணம் யாதெனின், மைந்த, நின் பண்பு பலவற்றையும் காண நயந்து – என வினை முடிபு செய்க” என்று பழைய உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் இப்படித்தான் நாம் பொருள்கோள் செய்ய வேண்டுவதில்லை. நான்காவது பகுதியாகிய எச்சப்பகுதியை உரையாசிரியர், ‘பகைவர்நாடும் கண்டு வந்தேன், நின் பாதுகாப்புக்குட்பட்ட யாணர் நன்னாடும் கண்டுவந்தேன்’ என்னும் வினைமுடிபுகளோடு சேர்த்து உரைக்கிறார். அதற்கு மாறாக, ‘ஓடியா மைந்த! நின் பண்பு பல நயந்தே, நீ வாழியர் இவ்வுலகத்தோர்க்கு என உண்டு உரை மாறிய மழலைநாவின் மென் சொற்கலப்பையர் திருந்து தொடை வாழ்த்த,’ என்றும் வினைமுடிபு தரலாம். மேலும்,

திருந்துதொடை வாழ்த்த என இவ்வாறு வந்த பகுதியையும், 'வாழ்த்த வெய்துறவு அறியாது' என இடையிலுள்ள பகுதியோடும் சுட்டிச் செல்லலாம்@ அல்லது 'வாழ்த்த, நீ புறந்தருதலின்' என மூன்றாம் பகுதியின் இறுதியோடு கொண்டு கூட்டியும் முடிக்கலாம். இவ்வாறு ஒரு வினையெச்சம், இரண்டு வினைமுடிபுகளோடு சேர்வதா, அன்றி இன்னொரு வினையெச்சத்தோடு சேர்வதா என்பது இப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே உள்ள அர்த்தமயக்கம் எனலாம்.

பாட்டின் பெயர்

'நிரைய வெள்ளம்' என்பது பாட்டின் பெயர். நிரைய வெள்ளம் என்னும் இத்தொடர், அழிக்கும் யானைகளின் தொகுதியைக் குறிப்பதாகவும் அவற்றின் மீதேறியும் உடனாகவும் வரக்கூடிய படைவீரரைக் குறிப்பதாகவும் பொருளமைந்துள்ளது.

முதற்பகுதி

'இறுத்து, சீற்றமொடு, முருக்கி, நிரைகளிறு ஒழுகிய நிரைய வெள்ளம் மன்மருங்கு அறுப்ப, கால்பொர அழல்கவர் மருங்கின் கெடுத்து, தொல்கவின் அழிந்த வைப்பு' என இதன் முதற்பகுதி முடிகிறது. நிரைய வெள்ளம் என்னும் தொடரை யாவற்றிற்கும் முன்னால் கொண்டு சென்று, நிரைய வெள்ளமே சீற்றமொடு, முருக்கி, மன்மருங்கு அறுப்ப ..... என வினைமுடிபு கொள்ளுதல் ஒரு வகை. மற்றொரு வகை, கிடந்தபடியே, களிறு ஒழுகிய நிரைய வெள்ளம் மன்மருங்கறுத்து ..... தொல்கவின் அழிந்த வைப்பின் என முடிக்கும் முறை. சிவந்த காந்தள் முதல்சிதை மூதில்' என்பது இரண்டாவது அர்த்த மயக்கத் தொடர். இங்கே முதல் என்பது கிழங்கு (மூலம்) என்பதைக் குறிக்கிறது எனப் பழையவுரையாசிரியர் கூறுகிறார். ஆயினும் இங்கே 'முதல்' என்பதை 'சிதை மூதில்' என்று அடுத்து வரும் அண்மையுறுப்புகளோடு சுட்டி 'அடிப்படையே (அத்திவாரமே) சிதைந்து காணப்படுகின்ற பழைய இல்லம்' என்று அர்த்தம் கொள்வதே சிறப்பாக அமையும். 'மூதில், புலவு வில் உனுவின் புல்லாள் வழங்கும் புல்லிலை வைப்பின் புலம் சிதை அரம்பின்' என்னும் பகுதி அடுத்தது. இங்கு புல்வாள் என்பதற்கு 'வழிப்பறி செய்வோர்' என்று உ.வே.சாமிநாதையர் பொருள் உரைக்கிறார். 'இல்லாள்' 'நல்லாள்' என்ற சொற்கள் போலவே 'புல்லாள்' என்னும் சொல்லும் அமைந்துள்ளது. ஆகவே 'புல்லாள்' என்று பெண்பால் பெயராகவே கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இவ்விதமாக அர்த்தம் கொள்வதைத் தடுக்கும் காரணிகள் இரண்டு. ஒன்று, 'புலவு வில் உழவின்' என்னும் அடை. வில்லுழவு செய்கின்ற புல்வாள் என்றாகவே, அது ஆண்மக்களைத் தானே குறிக்க வேண்டும் என்ற வினா எழுகிறது. இரண்டாவது, 'புல்லாள்' என்பது பெண்பாற் சொல்லாகக் கருதப்பட்டால், 'புல்லாதவள்' (தழுவாதவள்) என்னும் எதிர்மறை அர்த்தத்தைத் தருவதாக அமைகிறது. அவ்வாறாயின் யாரைப் புல்லாதவள் என்னும் இயல்பான வினாவும் எழுகிறது. ஆகவே, பழைய உரையாசிரியர்கள் யாரும் 'புல்லாள்' என்பதைப் பெண்பாற் சொல்லாக நினைக்கவில்லை. புன்மை-ஆள் எனவே பிரித்து ஆறலை கள்வரைக் குறிப்பதாக உரைத்தனர். எனினும் இச்சொல்லமைப்பு நெருடுகிறது. இதனை ஆண்பாற் சொல்லாக ஏற்க நம் மனம் உடன்படவில்லை. அவ்வாறாயின் பெண்பாற் சொல்லாகவே ஏற்கமுடியுமா எனக் காண்போம். இப்பகுதி தொடர்ந்து வரும் பெயரெச்ச அடைகளை நிரையாகக் கொண்டு அமைகிறது. புலவு வில் உழவினைச்

செய்கின்ற, புல்லாள் வழங்குகின்ற, புல்லிலை வைப்பினை உடைய, புலம்சிதை அரம்பு என முடிகிறது. ஆகவே புலவு வில் உழவினைச் செய்கின்ற என்னும் அடையை புல்லாள் வழங்குகின்ற என்பதோடு இணைத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்பதில்லை. தனித்தனியாகவே இவ்வடைகள் தலைமைச் சொல்லுடன் இணையும் என்று கொள்ளலாம். அல்லது புலவு வில் உழவினைச் செய்கின்ற என்பதைப் புல்லிலை வைப்பினை உடைய என்னும் மூன்றாவது பெயர்எச்சத் தொடரோடு கொண்டு இணைத்தும் அர்த்தம் காணலாம். இவ்வாறு செய்தால் 'புல்லாள் வழங்குகின்ற' என்பது தனிமைப்படுகிறது. அதை நாம் நேராகக் கொண்டு சென்று புலம் சிதை அரம்பு என்பதுடன் கூட்டலாம். அவ்வாறாயின் 'புல்வாள்' என்பது ஆண்பாற் பெயராக இருக்கவேண்டும் என்னும் கட்டாயம் இல்லை. அவ்வாறு பெண்பாற் பெயராக அதைக் கொண்டால், 'புல்லாள்' என்பதன் அர்த்தம் யாது? 'தழுவாதவள்' என எவ்விதம் அர்த்தம் கொள்வது? 'செய்யாள்' என்பது திருமகளை (செல்வத்தின் தெய்வத்தை)க் குறிப்பதுபோல அதன் எதிர்மறையாகப் 'புல்லாள்' என்பது மூதேவியைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். மேலும் பொதுமக்கள் அவள் புல்லுவதை விரும்பாதவர்கள். ஆகவே புல்லாள் என்னும் பெயர் இங்கே மூதேவியைக் குறித்து, 'புல்லாள் வழங்கும் ..... அரம்பின் பகைவர் நாடு' என முடியும். இதனால், செய்யாள் வழங்குவது சிறந்த நாடு (தாமரை உறங்கும் செய்யாள் - கம்பர்) என்பதுபோல, புல்லாள் வழங்குவது பகைவர் நாட்டின் அழிபட்ட மோசமான தன்மையைக் குறிக்கிறது என்று கொள்ளலாம். இவ்வாறு கொள்வதே சொல்லமைப்புக்கு மாறுபாடின்றி அமைகிறது. பகை நாடு தோல்வியடைந்தது என்பதை உறுதிபடக்கூற, அந்நாட்டை விட்டு திருமகள் நீங்கினாள்@ மூதேவி குடிபுகுந்தாள் என்பது இயல்பாக உள்ளது. 'புலம் சிதை அரம்பு' என்பது நிலபுலங்கள் அழிந்த ஊர் என்பதை மட்டும் குறிப்பதன்று@ அங்குள்ள மக்களின் புலன்களே சிதைந்துவிட்டன என இன்னொரு அர்த்தம் உருவாகிறது. 'அறியாமையால் மறந்து துப்பு எதிர்ந்த நின் பகைவர்நாடும்' என்னும் பகுதியிலும், 'அறியாமையால் மறந்து துப்பு எதிர்ந்த' என்னும் பெயர்எச்சத் தொடர், 'நின்' என்பதோடும் சேர்த்தக்கது. இதனை 'பகைவர் நாடு' என்று சுட்டியே பொருள் உரைத்துள்ளனர். சேரலாதன் படைமடம் கொண்டவன், தன்னை மறந்தே போரில் ஈடுபட்டு விட்டான் என்னும் சிறந்த ஓர் அர்த்தமும் இங்கே உருவாகிறது.

அடுத்த பகுதி

'விழவு அறுபு அறியா முழவு இமிழ் மூதூர்க் கொடிநிழல் பட்ட பொன்னுடை நியமித்து / சீர்பெறு கலிமகிழ் இயம்பும் முரசின் / வயவர் வேந்தே' என்னும் இடத்தில், பல்வேறு பெயர்எச்சத் தொடர்களின் தொடர்ந்த வருகையினால் பல்வேறு சாத்தியங்கள் உருவாகின்றன. பொன்னுடை நியமத்து வேந்தே, சீர்பெறு முரசின் வேந்தே, வயவர் வேந்தே என அனைத்தையும் வேந்தே என்னும் தலைமைச் சொல்லுடன் சுட்டி முடிக்கலாம். அல்லது, பொன்னுடை நியமத்து, இயம்பும் முரசின், வேந்தே எனவும் வயவர் வேந்தே எனவும் முடிக்கலாம். அல்லது, பொன்னுடை நியமத்து வேந்தே, இயம்பும் முரசின் வயவர் வேந்தே என வேறுவகை முடிபினையும் தரலாம்.'நியமம்' என்பது வரிசை என்னும் பொருளில் அமையும். அதற்குக் கடைவீதி (ஒழுங்காக அமைந்தது) எனப் பொருள்கூறுவர். எனினும் பொன்னாலாகிய அரசமாளிகை எனப் பொருள் கொண்டு 'பொன்னுடை நியமத்து ..... வேந்தே' என முடிபு கொள்ளலும் தகும். 'கலிமகிழ்இயம்பு முரசு' என்பது, விழாவை அல்லது ஆரவாரத்தை இயம்புகின்ற முரசு,

மகிழ்ச்சியை இயம்புகின்ற முரசு எனவும், தானே தனது ஓசையால் மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் முரசு எனவும் அர்த்தப்படும். அச்சொல், வீரர்களுடன் பொருந்தி, 'மகிழ்ச்சியுடைய வீரர்கள் முழக்கும் முரசு' எனவும் பொருள்படும். இவ்வாறே 'இயம்பு முரசின்' என்னும் தொடரை 'வயவர்' என்பதுடன் சேர்த்துக் கொள்ளவும். நேரே சேரலாதன் என்பதுடன் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளவும் அமையும். இவற்றைப் பெருமளவு விளக்கத் தேவையில்லை. காரணம், எவ்விதம் அர்த்தம் கொண்டாலும் நேராகவோ மறைமுகமாகவோ சேரலாதனின் வெற்றிச் சிறப்பைக் கூறுவதாகவே அமையும். முன்னரே புலவர் விரும்பாத அர்த்தங்களும் செய்யுட்பிரதியில் ஏற்படுவது இயல்பு என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. புலவர்களின் கருத்துக்கு மாறான அர்த்தங்கள் மொழியியல்பினாலேயே தோன்றுவது இயலும் எனவும் சொல்லப்பட்டது. காலப்போக்கில் அர்த்தமாற்றம் ஏற்படுவதானாலும் இது நிகழக்கூடியதே. இதற்கு நல்ல உதாரணம் 'பரிசிலர் வெறுக்கை' என்னும் தொடர். 'வெறு' என்னும் அடிச்சொல்லிலிருந்து பிறந்தது 'வெறுக்கை'. ஆகவே பரிசிலர் வெறுக்கை என்னும் தொடர், பரிசிலர் வெறுப்பதற்கு இடமாக உள்ளவனே எனவும், பரிசிலர்களை வெறுப்பவனே எனவும் அர்த்தப்படுகிறது. ஆயினும் இங்குப் புலவர் கூற முன்வந்த செய்தி, பரிசிலர்களுக்குச் செல்வம் போன்றவனே (அல்லது செல்வத்தை அளிப்பவனே) என்பதுதான். 'வெறுக்கை' என்பது 'செல்வத்தைக் குறிக்க எவ்வாறு உருப்பெற்றது என்ற வரலாறு தெரியவில்லை. ஒருவேளை சான்றோர் அல்லது துறவிகள் வெறுத்து ஒதுக்குவனவற்றுள் செல்வம் முதன்மையானது ஆதலின் 'வெறுக்கை' எனப்பட்டிருக்கலாம்.

மீண்டும் ஓர் அமைப்பு மயக்கம்

இரண்டாம் பகுதி 'போர்வல் யானைச் சேரலாத' என முடிகிறது. மூன்றாம் பகுதி 'நீ வாழியர் இவ்வுலகத்தோர்க்கு என' என்று தொடங்குகிறது. இவ்விரண்டையும் தனித்தனியாக தொடர்பற்ற பகுதிகளாகக் கொள்ளுதலும் இயலும். அப்படித் தனித்தனிப் பகுதிகளாகக் கொண்டால், 'போர்வல்யானைச் சேரலாத' என்னும் விளி, இக்கவியைச் சொல்பவர் - புலவர் உரைப்பதாக அமையும். மாறாக, 'சேரலாத! நீ வாழ்க என்று மென்சொற்கலப்பையர் வாழ்த்துகின்றார்கள்' என்பதுபோல இரு பகுதிகளையும் இணைத்தும் அர்த்தப்படுத்த இயலும். அவ்வாறாயின், அது மென்சொற் கலப்பையர் ஆகிய பாணரின் கூற்றாக மாறும்.

மூன்றாம் பகுதி

'உண்டு உரை மாறிய' என்பது அர்த்த மயக்கப் பகுதிகளுள் முதலாவது. (எதை) உண்டு (எப்படிப்பட்ட) உரை மாறியது என்பதை விளக்கும் போக்கில் பல்வேறு அர்த்தங்கள் உருவாகும். பொதுவாகக் கள்ளினை உண்டதால் தங்கள் இயல்பான உரை மாறிய பாணர்கள் என்பது உரையாசிரியர்கள் கொள்ளும் கருத்து. (சேரலாதனிடம் வந்து அவனது சோற்றினை) உண்டதால் (செஞ்சோற்றுக் கடன் காரணமாகப் பகைவர்களைப் போற்றுகின்ற தங்கள்) உரை மாறிய என்றும் அர்த்தம் கொள்ளலாம். செறிவுமிக்க வினையெச்சம் அல்லது பெயரெச்சம், அதைத் தொடர்ந்து தலைமைச் சொல் ஆகியவை வரும்போது அவற்றுக்கு நாமே அர்த்தம் விளக்கத்திற்கெனத் தரவேண்டி வந்தால் ஏற்படும் நிலை இது. கலப்பையர் என்பது உழவர் எனும் பொருளாகும். புலவர்களைச் சொல்லேர் உழவர் என்பது போன்று பாணர்களை மென்சொற் கலப்பையர் என்கிறார். திருந்துதொடை என்பதற்கு

திருத்தமிக்க பாடல் என்று சொல்லலாம். ஆயினும் உ.வே.சாமிநாதையர், கலப்பையர் என்னும் சொல்லை கலம்-பையர் எனப் பிரித்து 'இசைக்கருவிகளைக் கொண்ட பையை உடையவர்கள்' எனப் பொருளுரைக்கும்போது அச்சொல்லில் அர்த்த மயக்கம் பிறக்கிறது. தொடை என்பது ஆகுபெயராய் இசைக்கருவியைக் குறிக்குமாயினும் இங்கே நேராகவே 'தொடுக்கப்பட்டது' என்னும் அர்த்தத்தில் 'பாராட்டுப் பாட்டுகள்' பாமாலைகள் என்று கொள்வதே பொருந்தும். 'வெய்துறவு அறியாது நந்திய வாழ்க்கை' என்பதில் வெய்துறவு என்பதற்கும் துன்பம் உறுதல் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆயினும், வெய்து-உறவு@ அதாவது வெய்யவற்றைச் செய்கின்ற, அல்லதுவெய்யவற்றை விளைவிக்கின்ற உறவு (உறவினர்) இல்லாததால் நந்திய வாழ்க்கை உடையவர்கள் என்பதுபொருந்தும். மேவல் அமர்ந்த சுற்றம் என்பதும் பல அர்த்தங்களைத் தருவது. எனினும் இவை பாட்டிற்கு அவ்வளவு இன்றியமையாதவை அல்ல என்பதால் விரிக்காது விடப்பட்டன. 'பதி பிழைப்பு அறியாது' என்பதிலுள்ள 'பிழைப்பு' என்னும் சொல் வெவ்வேறு அர்த்தங்கள் தரக்கூடியது. காலப்போக்கில் இச்சொல் எவ்வாறாயினும் 'பிழைத்துக் கொள்ளுதல்' (வாழ்க்கையை நடத்துதல்) என்னும் அர்த்தம் கொண்டதாகி விட்டது. இந்த அர்த்தத்தையே கொண்டால், அந்த ஊரில் பிழைக்கும் வழியை அறியாமல், ஆனால் வேண்டியவற்றை எவ்வாறோ அடைந்து என்றெல்லாம் அர்த்தம் உருவாகும். 'பிழைப்பு' என்பதற்குத் தவறிழைத்தல் எனக் கொண்டால், அவ்வூருக்குத் தவறிழைக்காத (புரையோர்) மேயினர் உறையும் என முடிபு கொள்ளும். ஆயினும் 'புரையோர்' என்பதும் 'மேன்மையுடையோர்' 'குற்றமுடையோர்' என்னும் எதிர் எதிர்ப்பொருள் மயக்கச் சொல்லாகிவிடுகிறது. 'புரையோர்' என்பதற்குக் குற்றம் உள்ளவர்கள் (புரை - குற்றம்), 'ஓப்பற்றவர்கள்' (புரை - ஓப்பு), 'ஓப்புமை கொண்டவர்கள்' என அர்த்தங்கள் உண்டு. ஆயினும் இவ்வர்த்தங்களை 'நிரையம் ஓரீஇய' என்னும் தொடர் கட்டுப்படுத்துகிறது. 'நரகத்துன்பத்தினின்றும் நீங்கிய மேலோர்' என இத்தொடருக்கு உ.வே.சாமிநாதையர் பொருள் கொள்வர். 'பிழைப்பு' என்பதற்குப் பெயர்ந்து செல்லல் என்றும் உரையாசிரியர்கள் பொருளுரைப்பர். அவ்வாறாயின், அவ்வூரைப் பெயர்ந்து செல்வதை விரும்பாத புரையோர் என அர்த்தப்படும். வெய்துறவு அறியாது நந்திய வாழ்க்கையைச் செய்த என்னும் அடையைப் புரையோருக்கும், மேவல் அமர்ந்த சுற்றத்தினருக்கும் உரித்தாக்கலாம். இதனால் வெவ்வேறு அர்த்த சாத்தியங்கள் உண்டு. வேட்கைப் புரையோர் பலர் புகழுகின்ற பண்பினை உடைய நீ என்று கொண்டு கட்டலாம்@ அல்லது பலர் புகழ் பண்பின் நன்னாடு என்று நாட்டோடும் கட்டலாம். இவ்வாறு அடைகளை அடுக்கிக் கொண்டே போவதனால் தமிழில் பல்வேறு அர்த்த சாத்தியப்பாடுகள் உருவாகின்றன. நிரையம் ஓரீஇய வேட்கை' என்பது இங்கு முக்கியத் தொடர். பொதுவாக நிரையத்தை விலக்கிய வேட்கை என அர்த்தப்படும். ஆயினும் இப்பாட்டின் விசேடச் சூழலால் இதுவும் ஒரு தனித்த பொருளைப் பெறுகிறது. முன்னர் சேரலாதனின் படையினை 'நிரைய வெள்ளம்' எனப் புலவர் வருணித்தார். அந்த நிரைய வெள்ளத்தையே இங்கு வரும் நிரையமும் குறிப்பிடுகிறது எனவும் சொல்லலாம். ஆகவே 'வெய்துறவு (துன்பம்) அறியாது .... நிரையம் (நிரைய வெள்ளத்தினால் ஏற்படுகின்ற துன்பம்) ஓரீஇய வேட்கைப் புரையோர்' மேலி உரைகின்ற நாடு சேரலாதனது நாடு என்று ஆகிறது. சேரலாதன் படைகளின் அழிவுக்குத் தப்பி வந்து வாழ்க்கை நடத்த விழைபவர்கள், வேறு நாடுகளில் வாழ்வது

பயத்திற்குரியது என்பதால் அவன் நாட்டையே வாழ்வதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமாகிறது.

நான்காம் பகுதி

'புரையின் புரையின் பெரிய நல்கி' என்பது முக்கிய மயக்கத் தொடர். இதற்குப் பழையவுரையாசிரியர், "உயர்ந்த தேவாலயமுள்ள இடங்களிலே உயர்ந்த ஆபரணம் உள்ளிட்டவற்றைக் கொடுத்து என்றவாறு" எனப் பொருள் உரைப்பர். "புரை என்பது உயர்வைக் குறிப்பதாகலின் புரையின் என்பதற்கு உயர்ந்த தேவாலயங்கள் என்று பொருளுரைத்தார்" என்று இதற்கு விளக்கம் தருகின்றார் உ.வே.சாமிநாதையர். மொழியின் வியப்புக்குரிய இயல்புகளில் ஒன்று, நேர் எதிரான இரண்டு அர்த்தங்கள் ஒரே சொல்லுக்கு வாய்த்து விடுதல். இதுவும் திறனாய்வாளர்களுக்கு ஓர் வரப்பிரசாதம் ஆகக்கூடியது. இதுவும் அடிக்கடி கவிதைகளில் காணப்படுவது. பல சொற்கள் சாதாரணச் சூழல்களிலும் இவ்விதம் இயங்க வல்லவை. சான்றாக, மறை என்னும் சொல், வேதம், மேலானது என்றெல்லாம் ஒரு பக்கம் அர்த்தப்படும் இச்சொல், மறைக்கப்படுவது, மறுக்கப்படுவது, சூழ்ச்சி எனவும் மறுபுறம் அர்த்தப்படும். நேர் எதிரான அர்த்தங்கள் இவை. இதுபோல 'புரை' என்னும் சொல்லுக்கும் மேன்மை, உயர்வு என்னும் அர்த்தம் ஒருபுறமும் குற்றம் என்னும் அர்த்தம் மறுபுறமும் உள்ளது. ஆகவே 'புரை வயின் புரையின் பெரிய நல்கி' என்னும் தொடர் மயக்கத் தொடர் ஆகிறது. "அறிவு ஒழுக்கங்களால் உயர்ந்த குடிகளுக்கு" என்று இத்தொடருக்குப் பொருள்கொள்வோரும் உண்டு. இதற்கு மாறாக, "வறுமை ஆகிய குற்றம் ஏற்படும்போதெல்லாம்" அதை நீக்கப் 'பெரிய நல்குபவன்' என்பது இன்னும் பொருத்தமான அர்த்தமாகிறது. முன்னர்க் கூறியவாறு அர்த்தம் கொண்டால் 'அறிவு ஒழுக்கம் அற்ற குடிகளுக்கு நல்காதவன்' என்னும் எதிர்மறைப் பொருளையும் உடன் கொண்டுவிடும். 'ஏமம் ஆகிய சீர்கெழு விழவின்' என்னும் எச்சத் தொடரை, நெடியோன் என்பதற்கும் சார்த்திப் பொருள் உரைக்கலாம்@ சீர்கெழு விழவின் நல்லிசை ..... மைந்த எனவும் சேரலாதனுகே சார்த்தியும் உரைக்கலாம். இவ்வாறே ' நல்லிசை ஓடியா மைந்த' என ஒன்றாக்கி அர்த்தம் உரைப்பர். ஆயினும் 'ஏமம் ஆகிய சீர்கெழு விழவின் .... ஓடியா மைந்த' என்று சேர்த்தலும் அமையும். ஏமம் என்னும் சொல்லுக்கு இன்பம் எனும் பொருளே அன்றிப் பாதுகாப்பு என்னும் பொருளும் உண்டு. ஏமம் (பாதுகாப்பு) ஆகிய சீர்கெழு விழா நடத்துவதன் மூலம் ஓடியா (சேதப்படாத, மனம் கலங்காத) மைந்த (வலிமையுடையவனே) என விளித்தலே அமையும். இது வரை இந்த பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாம் பத்து, ஐந்தாம் பாட்டில் உருவாகின்ற பல்வேறு அர்த்த சாத்தியப்பாடுகளைக் கண்டோம். இவற்றுள், ஓர் எழுவாய் பல்வேறு வினைமுடிபுகளைச் சென்று பொருத்தி உருவாக்கும் அர்த்த மயக்கங்கள் மிகுதியாக உள்ளன. பாட்டில் அமைப்புமுறை பல்வேறு வகைகளில் இணைவதனாலும் அர்த்த மயக்கங்கள் உருவாகின்றன. ஒரே சொல் அல்லது தொடர் காலப்போக்கில் நேர் எதிரான அர்த்தங்களைக் கொண்டு இயங்கும் தன்மை இப்பாட்டின் வாயிலாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. இது மொழியின் அடிப்படைத் தன்மைகளுள் ஒன்றாகும்.

கட்டுரை எழுத பயன்படுத்திய நூல்கள்

1. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும் - டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் (பதி.)
2. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க உரையும் - ஔவை துரைசாமிப் பிள்ளை (பதி.)